HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a doua)

18 decembrie 2025 *

„Recurs – Sănătate publică – Produse din tutun încălzit – Retragerea anumitor exceptări – Directiva delegată (UE) 2022/2100 – Acțiune în anulare – Calitate procesuală activă – Articolul 263 al patrulea paragraf TFUE – Condiție potrivit căreia reclamantul trebuie să fie vizat în mod individual de actul atacat – Cerc restrâns de operatori economici – Obligații de raportare și de notificare – Autorizație de comercializare”

În cauza C-731/23 P,

având ca obiect un recurs formulat în temeiul articolului 56 din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, introdus la 29 noiembrie 2023,

Nicoventures Trading Limited, cu sediul în Londra (Regatul Unit),

British American Tobacco (Germany) GmbH, cu sediul în Hamburg (Germania),

British American Tobacco Italia SpA (BAT Italia), cu sediul în Roma (Italia),

British American Tobacco Polska Trading sp. z o.o., cu sediul în Varșovia (Polonia),

British American Tobacco España SA, cu sediul în Madrid (Spania),

P. J. Carroll & Company Limited, cu sediul în Dublin (Irlanda),

reprezentate de M. Schonberg și L. Van den Hende, advocaten,

recurente,

celelalte părți din procedură fiind:

Comisia Europeană, reprezentată de F. van Schaik și H. van Vliet, în calitate de agenți,

pârâtă în primă instanță,

susținută de:

Republica Franceză, reprezentată de M. de Lisi, B. Fodda și B. Travard, în calitate de agenți,

intervenientă în recurs,

* Limba de procedură: engleza.

CURTEA (Camera a doua),

compusă din doamna K. Jürimäe (raportoare), președintă de cameră, domnul K. Lenaerts, președintele Curții, îndeplinind funcția de judecător al Camerei a doua, și domnii F. Schalin, M. Gavalec și Z. Csehi, judecători,

avocat general: domnul N. Emiliou,

grefier: domnul A. Calot Escobar,

având în vedere procedura scrisă,

după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 12 iunie 2025,

pronunță prezenta

Hotărâre

1 Prin recursul formulat, Nicoventures Trading Limited, British American Tobacco (Germany) GmbH, British American Tobacco Italia SpA (BAT Italia), British American Tobacco Polska Trading sp. z o.o., British American Tobacco España SA și P. J. Carroll & Company Limited solicită anularea Ordonanței Tribunalului Uniunii Europene din 20 septembrie 2023, Nicoventures Trading Ș.a./Comisia (T-706/22, denumită în continuare „ordonanța atacată”, EU:T:2023:579), prin care acesta a respins ca inadmisibilă acțiunea lor având ca obiect anularea Directivei delegate (UE) 2022/2100 a Comisiei din 29 iunie 2022 de modificare a Directivei 2014/40/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește retragerea anumitor exceptări care vizează produsele din tutun încălzit (JO 2022, L 283, p. 4, denumită în continuare „directiva delegată”).

Cadrul juridic

Directiva 2014/40/UE

2 Directiva 2014/40/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 aprilie 2014 privind apropierea actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre în ceea ce privește fabricarea, prezentarea și vânzarea produselor din tutun și a produselor conexe și de abrogare a Directivei 2001/37/CE (JO 2014, L 127, p. 1) definește normele referitoare la introducerea pe piață a produselor din tutun.

3 Potrivit articolului 2 din această directivă, intitulat „Definiții”:

„În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:

[…]

18. «ingredient» înseamnă tutun, un aditiv, precum și orice substanță sau element prezent într-un produs din tutun sau produs conex finit, inclusiv hârtia, filtrul, cerneala, capsulele și adezivii;

[…]

25. «aromă caracteristică» înseamnă un miros sau un gust diferit de cel al tutunului care este perceptibil în mod clar, care este determinat de un aditiv sau de o combinație de aditivi, incluzând neexhaustiv fructe, condimente, ierburi, alcool, dulciuri, mentol sau vanilie, și care este perceptibil înainte sau în timpul consumării produsului din tutun;

[…]

28. «modificare substanțială a circumstanțelor» înseamnă o creștere a volumului vânzărilor pe categorii de produse de cel puțin 10 % în cel puțin cinci state membre, pe baza datelor de vânzări transmise în conformitate cu articolul 5 alineatul (6), sau o creștere a nivelului prevalenței utilizării în grupul de consumatori cu vârsta mai mică de 25 de ani cu cel puțin cinci puncte procentuale în cel puțin cinci state membre pentru respectiva categorie de produse pe baza raportului special Eurobarometru 385 din mai 2012 sau pe baza unor studii de prevalență echivalente; în orice caz, se consideră că nu a avut loc o modificare substanțială a circumstanțelor dacă volumul de vânzări al categoriei de produse la nivelul vânzării cu amănuntul nu depășește 2,5 % din volumul total al vânzărilor de produse din tutun de la nivelul Uniunii;

[…]”

4 Articolul 5 din directiva menționată, intitulat „Raportarea cu privire la ingrediente și emisii”, prevede:

„(1) Statele membre solicită producătorilor și importatorilor de produse din tutun să transmită autorităților lor competente următoarele informații, pentru fiecare denumire de marcă și pentru fiecare tip:

(a) o listă care să conțină toate ingredientele, precum și cantitățile corespunzătoare, utilizate la fabricarea produselor din tutun, în ordine descrescătoare a masei fiecărui ingredient inclus în produsele din tutun;

[…]

Pentru un produs nou sau modificat din tutun, informațiile solicitate în temeiul prezentului articol se transmit înainte de introducerea pe piață a produselor respective.

[…]

(6) Statele membre solicită producătorilor și importatorilor să transmită studiile interne și externe de care dispun cu privire la cercetarea pieței și preferințele diverselor grupuri de consumatori, incluzând tinerii și fumătorii curenți, referitoare la ingrediente și emisii, precum și rezumatele oricăror studii de piață pe care le realizează atunci când lansează produse noi. De asemenea, statele membre solicită producătorilor și importatorilor să raporteze volumul anual al vânzărilor per marcă și tip, raportate în număr de țigarete sau de kilograme, precum și per stat membru, începând cu 1 ianuarie 2015. Statele membre furnizează orice alte date de care dispun privind volumul vânzărilor.

(7) Toate datele și informațiile de transmis către și de către statele membre în temeiul prezentului articol și al articolului 6 se furnizează în format electronic. Statele membre stochează informațiile în format electronic și asigură Comisiei [Europene] și altor state membre accesul la informațiile respective în scopul aplicării prezentei directive. […]”

5 Potrivit articolului 7 din Directiva 2014/40, intitulat „Reglementarea ingredientelor”:

„(1) Statele membre interzic introducerea pe piață a produselor din tutun cu o aromă caracteristică.

[…]

(7) Statele membre interzic introducerea pe piață a produselor din tutun care conțin arome în oricare dintre componentele lor, cum ar fi filtrele, hârtiile, ambalajele, capsulele sau orice caracteristică tehnică care permite modificarea mirosului sau a gustului produselor din tutun respective sau modificarea intensității arderii. Filtrele, hârtiile și capsulele nu conțin tutun sau nicotină.

[…]

(12) Produsele din tutun altele decât țigaretele și tutunul de rulat sunt exceptate de la interdicțiile menționate la alineatele (1) și (7). Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 27 pentru a retrage respectiva exceptare pentru o anumită categorie de produse, în cazul în care există o modificare substanțială a circumstanțelor, stabilită într-un raport al Comisiei.

[…]”

6 Articolul 9 din această directivă privește avertismentul general și mesajul de informare care trebuie să figureze pe pachetele unitare și pe ambalajele exterioare ale produselor din tutun pentru fumat. În ceea ce privește articolul 10 din directiva menționată, acesta precizează obligațiile referitoare la avertismentele de sănătate care trebuie menționate pe fiecare pachet unitar și pe orice ambalaj exterior al acestor produse.

7 Potrivit articolului 11 din Directiva 2014/40, intitulat „Etichetarea produselor din tutun pentru fumat, altele decât țigaretele, tutunul de rulat și tutunul pentru narghilea”:

„(1) Statele membre pot excepta produsele din tutun pentru fumat, altele decât țigaretele, tutunul de rulat și tutunul pentru narghilea, de la obligațiile de a purta mesajul de informare menționat la articolul 9 alineatul (2) și avertismentele de sănătate combinate menționate la articolul 10. […]

[…]

(6) Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 27 în vederea retragerii posibilității de a acorda exceptări pentru orice categorie anume de produse menționată la alineatul (1), în cazul în care există o modificare substanțială a circumstanțelor, stabilită într-un raport al Comisiei pentru categoria de produse în cauză.”

8 Articolul 19 din această directivă, intitulat „Notificarea noilor produse din tutun”, prevede:

„(1) Statele membre solicită producătorilor și importatorilor de noi produse din tutun să notifice autorităților competente ale statelor membre orice astfel de nou produs din tutun pe care intenționează să îl introducă pe piețele naționale. Notificarea se transmite în format electronic cu șase luni înainte de data preconizată pentru introducerea pe piață. Aceasta se însoțește de o descriere detaliată a noului produs din tutun în cauză, precum și de instrucțiuni privind utilizarea sa și informații privind ingredientele și emisiile în conformitate cu articolul 5. […]

(2) […] statele membre pun la dispoziția Comisiei toate informațiile primite în temeiul prezentului articol.

(3) Statele membre pot să introducă un sistem pentru autorizarea noilor produse din tutun. […]

[…]”

Directiva delegată

9 Articolul 1 din directiva delegată prevede:

„Directiva [2014/40] se modifică după cum urmează:

1. Articolul 7 alineatul (12) se înlocuiește cu următorul text:

   «(12) Produsele din tutun altele decât țigaretele, tutunul de rulat și produsele din tutun încălzit sunt exceptate de la interdicțiile menționate la alineatele (1) și (7). Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 27 pentru a retrage respectiva exceptare pentru o anumită categorie de produse, în cazul în care există o modificare substanțială a circumstanțelor, stabilită într-un raport al Comisiei.

   În sensul primului paragraf, „produs din tutun încălzit” înseamnă un produs nou din tutun care este încălzit pentru a produce o emisie care conține nicotină și alte substanțe chimice, care este apoi inhalată de utilizator(i) și care, în funcție de caracteristicile sale, este un produs din tutun care nu arde sau un produs din tutun pentru fumat.»

2. Articolul 11 se modifică după cum urmează:
   (a) titlul se înlocuiește cu următorul text:

   «Articolul 11

   Etichetarea produselor din tutun pentru fumat, altele decât țigaretele, tutunul de rulat, tutunul pentru narghilea și produsele din tutun încălzit»;
   (b) la alineatul (1), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

   «Statele membre pot excepta produsele din tutun pentru fumat, altele decât țigaretele, tutunul de rulat, tutunul pentru narghilea și produsele din tutun încălzit, astfel cum sunt definite la articolul 7 alineatul (12) al doilea paragraf, de la obligațiile de a purta mesajul de informare menționat la articolul 9 alineatul (2) și avertismentele de sănătate combinate menționate la articolul 10. În acest caz și în plus față de avertismentul general specificat la articolul 9 alineatul (1), fiecare pachet unitar și orice ambalaj exterior al acestor produse

poartă unul dintre avertismentele sub formă de text incluse în lista din anexa I. Avertismentul general specificat la articolul 9 alineatul (1) include o trimitere la serviciile de renunțare menționate la articolul 10 alineatul (1) litera (b).»”

Istoricul litigiului

10 Istoricul litigiului este expus la punctele 2-6 din ordonanța atacată. În scopul prezentului recurs, acestea pot fi rezumate după cum urmează.

11 Grupul British American Tobacco (denumit în continuare „grupul BAT”), din care fac parte recurentele, fabrică și comercializează produse din tutun, printre care și produse din tutun încălzit. Una dintre recurente, Nicoventures Trading, a fost înființată în cursul anului 2011 în cadrul grupului BAT pentru a se concentra exclusiv pe dezvoltarea și comercializarea de produse inovatoare necombustibile, printre care figurează produsele din tutun încălzit. Nicoventures Trading vinde produsele din tutun încălzit ale grupului BAT altor societăți din grup, printre care se numără celelalte recurente. Acestea din urmă asigură sau intenționează să asigure distribuția produselor Nicoventures Trading pe piețele din 14 state membre.

12 La 15 iunie 2022, Comisia a publicat, în conformitate cu Directiva 2014/40, un raport care stabilea o modificare substanțială a situației produselor din tutun încălzit.

13 În urma acestui raport, Comisia a adoptat, în temeiul articolului 7 alineatul (12) și al articolului 11 alineatul (6) din Directiva 2014/40, directiva delegată. Începând cu 23 octombrie 2023, data la care statele membre trebuiau să aplice măsurile necesare pentru a se conforma directivei delegate, produsele din tutun încălzit nu mai sunt exceptate de la interdicțiile referitoare la arome prevăzute la articolul 7 alineatele (1) și (7) din Directiva 2014/40. În plus, începând de la aceeași dată, produsele din tutun încălzit pentru fumat care nu sunt interzise sunt supuse acelorași constrângeri de a purta un mesaj pe ambalaje ca și celelalte produse din tutun pentru fumat care nu sunt exceptate.

Procedura în fața Tribunalului și ordonanța atacată

14 Prin cererea depusă la grefa Tribunalului la 16 noiembrie 2022, recurentele au introdus o acțiune având ca obiect anularea directivei delegate.

15 Considerând că directiva delegată nu le privea pe recurente nici direct, nici individual, în sensul articolului 263 al patrulea paragraf TFUE, Comisia a ridicat o excepție de inadmisibilitate la 17 ianuarie 2023.

16 Prin ordonanța atacată, Tribunalul a admis această excepție de inadmisibilitate și a respins acțiunea ca inadmisibilă.

17 Tribunalul a constatat de la bun început, la punctele 13 și 14 din această ordonanță, că directiva delegată este un act normativ, în sensul articolului 263 al patrulea paragraf TFUE, care, la articolul 2, prevede măsuri de executare, și anume măsuri de transpunere a căror adoptare revine statelor membre. Tribunalul a dedus de aici că acțiunea în anulare nu intra sub incidența celei de a treia ipoteze prevăzute la articolul 263 al patrulea paragraf TFUE, și anume cea potrivit căreia orice persoană poate formula o acțiune împotriva actelor normative care o privesc direct și care nu presupun măsuri de executare. Tribunalul a constatat de asemenea că, întrucât recurentele nu

sunt destinatarele directivei delegate, acțiunea în anulare nu putea intra sub incidența primei ipoteze prevăzute de această dispoziție, potrivit căreia orice persoană poate formula o acțiune împotriva actelor al căror destinatar este. În consecință, Tribunalul a apreciat că trebuia să se examineze dacă recurentele intrau sub incidența celei de a doua ipoteze prevăzute de dispoziția menționată, și anume dacă directiva delegată le privește direct și individual.

18 În ceea ce privește condiția potrivit căreia reclamantul trebuie să fie vizat în mod direct de actul atacat, Tribunalul a constatat, la punctele 24, 26 și 28 din ordonanța atacată, după ce a amintit jurisprudența relevantă a Curții, că operatorii care, precum recurentele, comercializează sau intenționează să comercializeze produse din tutun încălzit care conțin o aromă caracteristică sunt afectați în situația lor juridică de directiva delegată, întrucât, în urma adoptării sale, această comercializare va deveni ilicită. Acești operatori vor avea de asemenea obligația de a include pe ambalajele produselor din tutun încălzit pentru fumat care nu sunt interzise aceleași avertismente de sănătate ca și cele care trebuie să figureze pe ambalajele unor alte produse din tutun pentru fumat.

19 Recurentele ar fi astfel supuse interdicției de a comercializa produse din tutun încălzit care conțin o aromă caracteristică și unor obligații care decurg direct din directiva delegată, independent de faptul că această directivă presupune măsuri de executare, și anume măsuri de transpunere pe care statele membre trebuie să le adopte. În realitate, în speță, măsurile de transpunere prevăzute de directiva menționată nu ar fi necesare decât în vederea deplinei aplicări a respectivelor interdicții și obligații în dreptul statelor membre, fără ca acestea să dispună de o putere de apreciere autonomă, directiva delegată nelăsând nicio marjă de apreciere statelor membre cu privire la aceste interdicții și obligații.

20 Așadar, Tribunalul a statuat că recurentele trebuiau considerate ca fiind vizate în mod direct de această directivă și că niciunul dintre argumentele invocate de Comisie nu putea repune în discuție aceste aprecieri.

21 În ceea ce privește condiția potrivit căreia reclamantul trebuie să fie vizat în mod individual de actul atacat, Tribunalul a amintit mai întâi, la punctul 36 din ordonanța atacată, întemeindu-se în special pe Hotărârea din 15 iulie 1963, Plaumann/Comisia (25/62, EU:C:1963:17), că actele cu aplicabilitate generală pot viza individual anumite persoane fizice sau juridice, având, prin urmare, un caracter decizional în privința lor, atunci când, printre altele, aceste acte le afectează în considerarea anumitor calități care le sunt specifice sau a unei situații de fapt care le caracterizează în raport cu orice altă persoană și, ca urmare a acestui fapt, le individualizează într-un mod analog cu cel al unui destinatar.

22 Referindu-se la punctul 18 din Hotărârea din 18 mai 1994, Codorniu/Consiliul (C-309/89, EU:C:1994:197), Tribunalul a precizat, la punctul 37 din ordonanța atacată, că aplicabilitatea generală și, prin urmare, natura normativă a unui act nu sunt repuse în discuție de posibilitatea de a determina cu mai multă sau mai puțină precizie numărul sau chiar identitatea subiectelor de drept cărora acesta li se aplică la un moment dat, atât timp cât este cert că această aplicare se realizează pe baza unei situații obiective de drept sau de fapt definite de acest act în raport cu finalitatea acestuia din urmă.

23 În continuare, Tribunalul a examinat argumentele invocate de recurente pentru a demonstra că ele erau vizate în mod individual de directiva delegată.

24 În primul rând, Tribunalul a considerat, la punctul 45 din ordonanța atacată, că simpla împrejurare că operatorii care au efectuat o raportare sau o notificare, prevăzute la articolul 5 și, respectiv, la articolul 19 din Directiva 2014/40, ori care dețineau o autorizație, pe baza unui sistem instituit în temeiul articolului 19 alineatul (3) din această directivă, erau identificabili la momentul adoptării directivei delegate nu poate fi suficientă pentru a se demonstra că ei sunt vizați în mod individual atunci când această directivă delegată se aplică în temeiul unor considerații generale și abstracte. Potrivit Tribunalului, Comisia nu era obligată să ia în considerare în mod special situația lor la momentul adoptării directivei delegate.

25 În al doilea rând, Tribunalul a respins, la punctul 46 din ordonanța atacată, argumentul întemeiat pe numărul redus de întreprinderi afectate de directiva delegată, numărul persoanelor fizice sau juridice afectate de un astfel de act fiind lipsit de importanță în această privință.

26 În al treilea rând, la punctul 47 din ordonanța atacată, Tribunalul a admis că interdicția absolută de comercializare a produselor din tutun încălzit care conțin arome caracteristice rezultată din directiva delegată va avea în mod necesar ca efect repunerea în discuție a autorizațiilor referitoare la comercializarea unor astfel de produse din tutun deținute de unele dintre recurente. Cu toate acestea, Tribunalul a apreciat, la punctele 47 și 49 din ordonanța atacată, că nu se poate considera că astfel de autorizații, acordate fără exclusivitate, caracterizează și individualizează poziția titularilor lor în raport cu această directivă ca și cum ar fi fost destinatarii ei. De altfel, potrivit Tribunalului, autorizațiile menționate nu conferă titularilor lor drepturi comparabile cu cele de care beneficiau reclamanții, respectiv recurenții, în cauzele în care s-au pronunțat Hotărârea din 17 ianuarie 1985, Piraiki-Patraiki ș.a./Comisia (11/82, EU:C:1985:18), Hotărârea din 18 mai 1994, Codorniu/Consiliul (C-309/89, EU:C:1994:197), Hotărârea din 13 martie 2008, Comisia/Infront WM (C-125/06 P, EU:C:2008:159), precum și Hotărârea din 27 februarie 2014, Stichting Woonpunt ș.a./Comisia (C-132/12 P, EU:C:2014:100).

27 În al patrulea rând, Tribunalul a considerat, la punctul 51 din ordonanța atacată, că împrejurarea că producătorii și importatorii de produse din tutun încălzit care conțin o aromă caracteristică nu se află, în raport cu directiva delegată, în aceeași situație cu industriile situate în amonte și în aval față de lanțul de producție și de distribuție a produselor în cauză este lipsită de relevanță în ceea ce privește aspectul dacă recurentele aparțin unui cerc restrâns. Astfel, pentru a demonstra că sunt vizate în mod individual de directiva delegată, recurentele nu trebuie să dovedească faptul că sunt afectate în mod diferit de cel în care sunt afectați alți operatori, ci că sunt vizate ca urmare a unei calități sau a unei situații de fapt care le este proprie și le distinge la fel ca pe destinatarul unei decizii.

28 La punctul 52 din ordonanța atacată, Tribunalul a dedus din ansamblul acestor considerații că autorizațiile, raportările și notificările invocate de recurente nu permit să se demonstreze că acestea sunt vizate în mod individual de directiva delegată.

29 La punctele 54 și 55 din ordonanța atacată, ca răspuns la argumentația recurentelor potrivit căreia această directivă aduce o atingere substanțială poziției lor concurențiale, Tribunalul a statuat, pe de o parte, că nu este suficient ca anumiți operatori să fie mai afectați din punct de vedere economic de un act cu aplicabilitate generală decât alții pentru ca aceștia să fie individualizați în raport cu acești alți operatori, din moment ce aplicarea acestui act se efectuează pe baza unei situații determinate în mod obiectiv. Pe de altă parte, simpla împrejurare că o persoană fizică sau juridică este susceptibilă să piardă o sursă importantă de venituri ca urmare a unei noi reglementări nu ar dovedi că se află într-o situație specifică și nu ar fi suficientă pentru a demonstra că această reglementare o vizează în mod individual, această persoană trebuind să

facă dovada unor împrejurări care să permită să se considere că prejudiciul pretins suferit este de natură să o individualizeze în raport cu orice alt operator economic vizat de reglementarea menționată în același mod ca și ea.

30 În consecință, Tribunalul a statuat că recurentele nu puteau susține în mod întemeiat că sunt vizate în mod individual de directiva delegată și că, prin urmare, acțiunea trebuia respinsă ca inadmisibilă.

Concluziile părților și procedura în fața Curții

31 Prin recursul formulat, recurentele solicită Curții:

– anularea ordonanței atacate;

– în măsura în care Curtea ar aprecia că stadiul procedurii permite acest lucru, respingerea excepției de inadmisibilitate, declararea acțiunii în primă instanță ca fiind admisibilă și trimiterea cauzei spre rejudecare Tribunalului pentru ca acesta să se pronunțe pe fond, precum și

– obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor efectuate în procedura în fața Tribunalului.

32 Comisia solicită Curții:

– respingerea recursului și

– obligarea recurentelor la plata cheltuielilor de judecată.

33 Prin Ordonanța președintelui Curții din 25 aprilie 2024, Nicoventures Trading Ș.a./Comisia (C-731/23 P, EU:C:2024:380), a fost admisă cererea de intervenție a Republicii Franceze în susținerea concluziilor Comisiei. Aceasta solicită Curții respingerea în întregime a recursului și confirmarea astfel a inadmisibilității acțiunii.

Cu privire la recurs

34 În susținerea recursului, recurentele invocă un motiv unic, întemeiat pe erori de drept săvârșite de Tribunal în aplicarea la situația lor a condiției potrivit căreia reclamantul trebuie să fie vizat în mod individual de actul atacat. Acest motiv cuprinde două aspecte distincte, întemeiate pe erori de drept care afectează examinarea elementelor invocate de recurente pentru a demonstra că erau vizate în mod individual de directiva delegată și, respectiv, aprecierea criteriului juridic al „atingerii substanțiale aduse poziției pe piață”.

Cu privire la primul aspect al motivului unic

Argumentația părților

35 Primul aspect al motivului unic privește punctele 45-52 din ordonanța atacată. Recurentele reproșează Tribunalului că a săvârșit o eroare de drept în aprecierea importanței juridice a elementelor pe care le-au invocat în fața sa, precum și atunci când a statuat că aceste elemente erau insuficiente pentru a stabili că erau vizate în mod individual de directiva delegată.

36 Tribunalul ar fi săvârșit astfel o eroare de drept apreciind separat și individual fiecare dintre elementele menționate și examinând dacă fiecare dintre ele era în sine suficient pentru a stabili că directiva delegată le privea individual pe recurente. O asemenea abordare nu ar fi conformă cu jurisprudența care ar impune identificarea „seriei de elemente” sau a „unui ansamblu de elemente de fapt și de drept” susceptibile să îl individualizeze pe reclamant.

37 În primul rând, contrar celor statuate de Tribunal la punctul 45 din ordonanța atacată, ar fi relevant faptul că, datorită raportărilor și notificărilor de produse efectuate în temeiul articolului 5 și, respectiv, al articolului 19 alineatul (1) din Directiva 2014/40, recurentele puteau fi identificate de Comisie la momentul adoptării directivei delegate.

38 Recurentele critică, în al doilea rând, punctul 46 din ordonanța atacată pentru motivul că din jurisprudența recentă ar rezulta că importanța poziției pe piață a reclamantului, deși nu este suficientă în sine pentru a stabili că acesta este vizat în mod individual de actul atacat, este totuși relevantă în măsura în care face parte dintr-un ansamblu de elemente constitutive ale unei situații speciale care îl caracterizează pe acest reclamant. Or, aceasta ar fi situația în speță, ținând seama de importanța poziției pe piața Uniunii a grupului BAT în ceea ce privește produsele din tutun încălzit.

39 În plus, concluzia Tribunalului de la punctul 51 din ordonanța atacată, potrivit căreia producătorii de produse din tutun încălzit nu pot fi distinși de ceilalți operatori care intervin în lanțul de producție și de distribuție a produselor în cauză, nu ar fi întemeiată în drept. Faptul că un act poate afecta și alți operatori nu poate însemna că el nu poate viza în mod individual un operator care este afectat direct în mod semnificativ.

40 În speță, o distincție între diferiții operatori care intervin în lanțul de producție și de distribuție a produselor în cauză ar fi operată prin sistemul de notificare stabilit în temeiul articolului 5 și al articolului 19 alineatul (1) din Directiva 2014/40. Acest sistem ar impune numai ca notificarea să fie efectuată de producătorul sau de importatorul produsului în cauză, iar nu de un operator situat în aval sau în amonte față de lanțul de aprovizionare. Existența unui alt fabricant sau producător nu ar putea fi invocată în această privință pentru a exclude faptul că recurentele sunt vizate în mod individual de directiva delegată.

41 În al treilea rând, Tribunalul ar fi săvârșit o eroare de drept, la punctele 47-50 din ordonanța atacată, prin faptul că nu a acordat suficientă importanță autorizațiilor de introducere pe piață obținute de unele dintre recurente anterior adoptării directivei delegate.

42 În această privință, *primo*, recurentele susțin că este eronat să se afirme că directiva delegată produce aceleași efecte asupra tuturor operatorilor, indiferent dacă aceștia dețin sau nu dețin o autorizație de comercializare, din moment ce aceia care o dețin, spre deosebire de ceilalți, o vor pierde. *Secundo*, drepturile preexistente adoptării acestei directive nu ar trebui să fie neapărat

exclusive pentru a se considera că recurentele sunt vizate în mod individual de directiva menționată, în sensul Hotărârii din 13 martie 2008, Comisia/Infront WM (C-125/06 P, EU:C:2008:159), precum și al Hotărârii din 27 februarie 2014, Stichting Woonpunt ș.a./Comisia (C-132/12 P, EU:C:2014:100). *Tertio*, nu ar fi necesar ca astfel de drepturi preexistente să fie „dobândite pe termen nelimitat” pentru a fi relevante în această privință.

43 Comisia susține că primul aspect al motivului unic nu este fondat.

44 Faptul că Tribunalul a examinat în mod sistematic și structurat argumentele invocate în primă instanță nu ar însemna că acesta nu a ținut seama de „seria de elemente” impusă de jurisprudența invocată de recurente. Comisia contestă de asemenea ideea că, dacă Tribunalul ar fi urmat abordarea invocată de recurente, el ar fi concluzionat că acestea erau vizate în mod individual întrucât fiecare element invocat de recurente este vădit relevant și important.

45 Cu titlu introductiv, Comisia reproșează recurentelor că dau impresia că s-ar fi întemeiat pe un număr mare de elemente care ar fi trebuit apreciate împreună de Tribunal. Or, prin argumentele invocate în cererea introductivă în primă instanță, recurentele s-ar limita în esență să susțină că ele au un statut special. Pe de o parte, acestea ar forma un cerc închis de operatori economici, identificabili și identificați efectiv cu ocazia adoptării directivei delegate ca urmare a declarațiilor și a notificărilor efectuate în temeiul articolelor 5 și, respectiv, 19 din Directiva 2014/40. Pe de altă parte, directiva delegată ar putea afecta substanțial poziția lor pe piață. Potrivit Comisiei, Tribunalul a explicat în mod convingător motivele pentru care aceste două argumente nu permit să se stabilească faptul că recurentele sunt vizate în mod individual de directiva delegată.

46 În ceea ce privește primul argument, Tribunalul ar fi indicat în mod întemeiat, la punctul 43 din ordonanța atacată, că cerințele prevăzute la articolele 5 și 19 din Directiva 2014/40 sunt generale, abstracte și aplicabile tuturor operatorilor care introduc sau care intenționează să introducă pe piață un produs din tutun. Nu se poate considera că aceste cerințe caracterizează și individualizează poziția titularilor de autorizații în raport cu directiva delegată ca și cum ar fi fost destinatarii acesteia.

47 În acest context, în primul rând, argumentele recurentelor referitoare la caracterul identificabil al unui grup închis de operatori economici cu ocazia adoptării directivei delegate ar fi inoperante.

48 În al doilea rând, Comisia apreciază că recurentele denaturează conținutul punctului 46 din ordonanța atacată, în măsura în care, contrar celor susținute de acestea, Tribunalul s-a referit la acest punct nu la cota de piață a recurentelor, ci la numărul de întreprinderi afectate de directiva delegată. Or, aceste două criterii ar fi diferite și lipsite de relevanță pentru a se determina dacă această directivă le privește individual pe recurente.

49 Recurentele ar denatura de asemenea punctul 51 din ordonanța atacată în măsura în care, contrar celor afirmate de ele, Tribunalul nu ar fi afirmat în cuprinsul acestuia că producătorii de produse din tutun încălzit nu pot fi distinși de ceilalți operatori care intervin în lanțul de distribuție sau de aprovizionare a produselor în cauză.

50 Argumentul recurentelor potrivit căruia existența unui alt fabricant sau producător nu ar putea fi invocată pentru a exclude faptul că recurentele sunt vizate în mod individual de directiva delegată ar fi inoperant din moment ce Tribunalul nu s-ar fi întemeiat pe o astfel de constatare în ordonanța atacată.

51 În al treilea rând, argumentul potrivit căruia, la punctele 47-50 din ordonanța atacată, Tribunalul nu ar fi acordat suficientă importanță autorizațiilor de introducere pe piață deținute de recurente ar trebui respins.

52 Pe de o parte, Tribunalul nu ar fi statuat că directiva delegată produce aceleași efecte pentru toți operatorii. Argumentația prin care recurentele susțin contrariul ar fi, așadar, inoperantă. Pe de altă parte, jurisprudența invocată de recurente în susținerea acestui argument nu ar fi relevantă. Astfel, Hotărârea din 13 martie 2008, Comisia/Infront WM (C-125/06 P, EU:C:2008:159), ar privi o acțiune împotriva unui act cu aplicabilitate generală introdusă de persoane care dețineau drepturi dobândite, în timp ce Hotărârea din 27 februarie 2014, Stichting Woonpunt ș.a./Comisia (C-132/12 P, EU:C:2014:100), ar fi un exemplu de acțiune introdusă de persoane juridice împotriva unui act care pune în discuție o decizie a Comisiei referitoare la o schemă de ajutoare de stat ai cărei beneficiari erau.

53 Tribunalul nu ar fi săvârșit, așadar, o eroare de drept atunci când a statuat, la punctul 47 din ordonanța atacată, că autorizațiile în cauză nu conferau titularilor lor drepturi comparabile cu cele de care beneficiau recurentele în cauzele menționate la punctul anterior din prezenta hotărâre. În speță, pretinsa consecință a directivei delegate nu ar putea consta decât într-un „beneficiu nerealizat”, în sensul unor speranțe fără sens, cu alte cuvinte, o pierdere a oportunității care ar fi fost oferită oricărei persoane interesate prin producerea sau prin comercializarea de produse din tutun încălzit.

54 Republica Franceză subscrie la toate argumentele Comisiei. Ea adaugă că directiva delegată se aplică tuturor operatorilor autorizați în mod corespunzător să introducă pe piață produse din tutun încălzit, inclusiv concurenților recurentelor. De altfel, ar fi natural ca o piață emergentă să fie inițial ocupată de un număr redus de operatori. Aceasta nu ar permite totuși să se concluzioneze că recurentele, în calitate de operatori care s-ar distinge prin simpla lor intrare timpurie pe piață, se află într-o situație specifică, astfel încât directiva delegată le individualizează în mod analog unui destinatar al acesteia.

Aprecierea Curții

55 Primul aspect al motivului unic este întemeiat pe erori de drept săvârșite de Tribunal în cadrul aprecierii elementelor invocate de recurente pentru a demonstra că ele aparțin unei categorii închise de operatori economici identificați sau identificabili cu ocazia adoptării directivei delegate și că sunt, prin urmare, vizate în mod individual de aceasta, în sensul articolului 263 al patrulea paragraf TFUE.

56 Argumentele dezvoltate de recurente privesc în special punctele 45-52 din ordonanța atacată, în care Tribunalul a examinat dacă, pe de o parte, raportările și notificările făcute în temeiul articolelor 5 și, respectiv, 19 din Directiva 2014/40 și, pe de altă parte, deținerea de autorizații de comercializare obținute în statele membre care au instituit un sistem de autorizare în temeiul articolului 19 alineatul (3) din această directivă erau suficiente pentru a le individualiza într-un mod analog cu cel în care ar fi individualizat destinatarul unei decizii.

57 În această privință, reiese dintr-o jurisprudență constantă că alte subiecte de drept decât destinatarii unei decizii nu pot pretinde că o decizie le privește individual decât dacă această decizie le afectează în considerarea anumitor calități care le sunt specifice sau a unei situații de fapt care le caracterizează în raport cu orice altă persoană și, ca urmare a acestui fapt, le individualizează analog cu modul în care ar fi individualizat destinatarul unei astfel de decizii (a

se vedea în special Hotărârea din 15 iulie 1963, Plaumann/Comisia, 25/62, EU:C:1963:17, p. 223, Hotărârea din 17 septembrie 2015, Mory ș.a./Comisia, C-33/14 P, EU:C:2015:609, punctul 93, precum și Hotărârea din 31 ianuarie 2023, Comisia/Braesch ș.a., C-284/21 P, EU:C:2023:58, punctul 51).

58 În acest cadru, posibilitatea de a determina cu mai multă sau mai puțină precizie numărul sau chiar identitatea subiectelor de drept cărora li se aplică un act nu presupune în niciun caz că aceste subiecte trebuie considerate ca fiind vizate în mod individual de acest act, atât timp cât această aplicare se realizează pe baza unei situații obiective de drept sau de fapt definite în actul menționat (Hotărârea din 16 martie 1978, Unicme ș.a./Consiliul, 123/77, EU:C:1978:73, punctul 16, Hotărârea din 22 noiembrie 2001, Antillean Rice Mills/Consiliul, C-451/98, EU:C:2001:622, punctul 52, precum și Hotărârea din 12 iulie 2022, Nord Stream 2/Parlamentul și Consiliul, C-348/20 P, EU:C:2022:548, punctul 157).

59 Cu toate acestea, reiese de asemenea dintr-o jurisprudență constantă că, atunci când un act afectează un grup de persoane care erau identificate sau identificabile la momentul la care a fost adoptat acest act și în funcție de criterii specifice membrilor grupului, actul menționat poate privi individual respectivele persoane în măsura în care fac parte dintr-un cerc restrâns de operatori economici (a se vedea în acest sens Hotărârea din 17 ianuarie 1985, Piraiki-Patraiki ș.a./Comisia, 11/82, EU:C:1985:18, punctul 31, Hotărârea din 22 iunie 2006, Belgia și Forum 187/Comisia, C-182/03 și C-217/03, EU:C:2006:416, punctul 60, Hotărârea din 13 martie 2008, Comisia/Infront WM, C-125/06 P, EU:C:2008:159, punctul 71, precum și Hotărârea din 12 iulie 2022, Nord Stream 2/Parlamentul și Consiliul, C-348/20 P, EU:C:2022:548, punctul 158). Situația poate fi aceasta în special atunci când actul modifică drepturile dobândite de particular anterior adoptării sale (Hotărârea din 13 martie 2008, Comisia/Infront WM, C-125/06 P, EU:C:2008:159, punctul 72, precum și Hotărârea din 27 februarie 2014, Stichting Woonpunt ș.a./Comisia, C-132/12 P, EU:C:2014:100, punctul 59).

60 Astfel, pentru a fi vizat în mod individual în calitate de membru al unui cerc restrâns de persoane, este necesar, pe de o parte, ca reclamantul să demonstreze că era identificat sau cel puțin susceptibil să fie identificat, la momentul adoptării actului atacat, de autorul acestui act, pe baza unor informații suficient de precise pe care acest autor era în măsură să le obțină (a se vedea în acest sens Hotărârea din 17 ianuarie 1985, Piraiki-Patraiki ș.a./Comisia, 11/82, EU:C:1985:18, punctul 31) și, pe de altă parte, ca acest reclamant să prezinte caracteristici specifice în raport cu celelalte persoane cărora actul menționat are vocație de a li se aplica.

61 În speță, directiva delegată are ca efect, în primul rând, interzicerea comercializării produselor din tutun încălzit care conțin arome caracteristice, precum și a celor care conțin o aromă în una dintre componentele lor și, în al doilea rând, supunerea produselor din tutun încălzit pentru fumat acelorași obligații de etichetare ca și țigaretele, tutunul de rulat și tutunul pentru narghilea.

62 Rezultă că, astfel cum a constatat Tribunalul la punctele 28 și 30 din ordonanța atacată, începând cu 23 octombrie 2023, dată la care statele membre trebuiau să fi adoptat dispoziții pentru a se conforma directivei delegate și acestea au început să se aplice, această comercializare a devenit ilicită. Rezultă că recurentele care comercializau produse din tutun încălzit ce conțineau arome caracteristice sau o aromă în unul dintre componentele lor au fost lipsite de posibilitatea de a comercializa astfel de produse începând de la această dată.

63 Pe de altă parte, directiva delegată a avut de asemenea ca efect modificarea, începând cu 23 octombrie 2023, a regimului în cadrul căruia recurentele puteau, până la această dată, să își comercializeze produsele din tutun încălzit, făcând condițiile de exercitare a activităților lor mai puțin favorabile decât înainte, în special din cauza noilor obligații de etichetare care se impuneau de atunci acestor produse.

64 Or, pe de o parte, astfel cum a arătat în esență domnul avocat general la punctele 163 și 164 din concluzii, acest nou regim este consecința unei „modificări substanțiale a circumstanțelor”, în sensul articolului 2 punctul 28 din Directiva 2014/40, care a fost constatată de Comisie, în conformitate cu această dispoziție, pe baza volumului vânzărilor produselor în cauză declarate de producători și de importatori, în executarea obligației prevăzute la articolul 5 alineatul (6) din această directivă.

65 Pe de altă parte, în măsura în care produsele din tutun încălzit sunt produse noi din tutun, introducerea lor pe piață de către recurente a fost în mod necesar precedată, în temeiul articolului 5 și al articolului 19 alineatul (1) din directiva menționată, de o notificare către autoritățile competente ale statelor membre. Această notificare a fost însoțită printre altele de lista ingredientelor utilizate la fabricarea acestor produse, printre care figurează aditivii precum aromele caracteristice, informațiile comunicate cu această ocazie fiind puse la dispoziția Comisiei în temeiul articolului 19 alineatul (2) din Directiva 2014/40.

66 În plus, această introducere pe piață a fost eventual condiționată de o autorizație din partea statelor membre care au ales să utilizeze posibilitatea ce le este oferită în această privință de articolul 19 alineatul (3) din directiva menționată.

67 În aceste împrejurări, trebuie să se constate, în primul rând, că recurentele fac parte dintr-un cerc restrâns de operatori economici care erau identificați sau identificabili de către Comisie la momentul adoptării directivei delegate, ca urmare a constatării, prealabilă adoptării acestei directive, a unei „modificări substanțiale a circumstanțelor”, cerința declanșării competenței delegate a Comisiei impuse atât la articolul 7 alineatul (12), cât și la articolul 11 alineatul (6) din Directiva 2014/40, precum și a obligațiilor de notificare și a deciziilor de autorizare vizate la punctele 65 și 66 din prezenta hotărâre.

68 În al doilea rând, recurentele sunt afectate în mod special de noile interdicții și obligații prevăzute de directiva delegată din moment ce aceasta a avut ca efect modificarea, începând cu 23 octombrie 2023, a regimului de comercializare a produselor din tutun încălzit de care beneficiaseră până la această dată, făcând condițiile de desfășurare a activităților lor mai puțin favorabile decât înainte, în special ținând seama de faptul că vânzarea produselor din tutun încălzit care conțin arome caracteristice este pur și simplu interzisă de directiva delegată. Operatorii activi pe această piață, precum recurentele, și-au pierdut, așadar, în mod definitiv dreptul de a comercializa aceste produse și niciun alt operator nu va putea face acest lucru în viitor.

69 Prin urmare, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a statuat, la punctul 47 din ordonanța atacată, că nu se putea considera că autorizațiile acordate anumitor recurente în temeiul Directivei 2014/40 caracterizează și individualizează poziția titularilor lor în raport cu directiva delegată, ca și cum ar fi fost destinatarii acesteia, și atunci când a concluzionat, la punctul 52 din această ordonanță, că autorizațiile, raportările și notificările invocate de recurente în fața sa nu au permis să se stabilească faptul că ele sunt vizate în mod individual de directiva delegată.

70 După cum a arătat în esență domnul avocat general la punctul 168 din concluzii, caracterul neexclusiv al autorizațiilor de comercializare în cauză, astfel cum este menționat la punctul 49 din ordonanța atacată, nu poate avea incidență asupra individualizării recurentelor. Astfel, criteriul relevant în această privință constă în modificarea drepturilor dobândite de reclamant anterior adoptării actului atacat (a se vedea în acest sens Hotărârea din 13 martie 2008, Comisia/Infront WM, C-125/06 P, EU:C:2008:159, punctul 72), cu alte cuvinte, faptul de a fi titularul unui „drept specific dobândit” (a se vedea în acest sens Ordonanța din 14 ianuarie 2021, Sabo ș.a./Parlamentul și Consiliul, C-297/20 P, EU:C:2021:24, punctul 28), fără ca acest drept să trebuiască să fie neapărat exclusiv.

71 Având în vedere ansamblul acestor considerații, este necesar să se admită primul aspect al motivului unic de recurs și să se anuleze ordonanța atacată, fără a fi necesar să se examineze celelalte argumente prezentate de recurente în susținerea acestui aspect.

Cu privire la al doilea aspect al motivului unic

72 Întrucât admiterea primului aspect al motivului unic de recurs determină anularea ordonanței atacate, nu este necesar să se examineze al doilea aspect al acestui motiv, care nu poate determina o anulare mai extinsă a acestei ordonanțe.

Cu privire la acțiunea în fața Tribunalului

73 Conform articolului 61 primul paragraf a doua teză din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, în cazul anulării hotărârii Tribunalului, Curtea poate să soluționeze în mod definitiv litigiul, atunci când acesta este în stare de judecată.

74 În speță, deși Curtea nu este în măsură, în acest stadiu al procedurii, să se pronunțe cu privire la fondul acțiunii introduse la Tribunal, ea dispune în schimb de elementele necesare pentru a se pronunța în mod definitiv cu privire la excepția de inadmisibilitate ridicată de Comisie în cursul procedurii în primă instanță.

75 În susținerea acestei excepții de inadmisibilitate, instituția menționată arată că recurentele nu sunt vizate nici direct, nici individual de directiva delegată.

76 În primul rând, în lipsa unei contestări specifice de către părți în această privință, Curtea intenționează să își însușească aprecierile Tribunalului, care sunt expuse la punctele 27-33 din ordonanța atacată, cu privire la aspectul dacă recurentele sunt vizate în mod direct de directiva delegată.

77 În al doilea rând, din considerațiile care figurează la punctele 61-68 din prezenta hotărâre rezultă că în speță directiva delegată le privește individual pe recurente.

78 Rezultă că acțiunea în anulare introdusă de recurente la Tribunal trebuie declarată admisibilă.

79 Cauza este trimisă spre rejudecare Tribunalului pentru ca acesta să se pronunțe asupra fondului respectivei acțiuni în anulare.

Cu privire la cheltuielile de judecată

80 Întrucât cauza este trimisă spre rejudecare Tribunalului, cererea privind cheltuielile de judecată aferente prezentei proceduri se soluționează odată cu fondul.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a doua) declară și hotărăște:

1) Anulează punctul 1 din dispozitivul Ordonanței Tribunalului Uniunii Europene din 20 septembrie 2023, Nicoventures Trading ș.a./Comisia (T-706/22, EU:T:2023:579).

2) Acțiunea în anulare introdusă de Nicoventures Trading Limited, British American Tobacco (Germany) GmbH, British American Tobacco Italia SpA (BAT Italia), British American Tobacco Polska Trading sp. z o.o., British American Tobacco España SA și P. J. Carroll & Company Limited împotriva Directivei delegate (UE) 2022/2100 a Comisiei din 29 iunie 2022 de modificare a Directivei 2014/40/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește retragerea anumitor exceptări care vizează produsele din tutun încălzit este admisibilă.

3) Trimite cauza spre rejudecare Tribunalului Uniunii Europene pentru ca acesta să se pronunțe asupra fondului acțiunii în anulare vizate la punctul 2 din prezentul dispozitiv.

4) Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

Semnături